

**מ"ת 19/12/36240 - מדינת ישראל נגד אריאל אלמלח, גרגורי
קלשניקוב, דבר דוד סיבי**

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 19-12-36240 ישראל נ' אלמלח(עוצר) ואח'

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אריאל אלמלח (עוצר) 2. גרגורי קלשניקוב (עוצר) 3. דבר דוד סיבי (עוצר)

החלטה

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של שוד בנסיבות חמימות, עבירות בנשך (ניסייה והובללה); נגד המשיבים 2-1 כלל כתב האישום אישומים רבים נוספים.
2. בחלוקת האゴז- על פי עובדות כתב האישום, המשיבים תכננו לשוד נשך מהמתלון, מיכאל דכטיאר, המתגורר ברוח' רמב"ם בנחריה, ואשר עבד כמאבטח, בעל נשך.
3. המשיב 3 (להלן "המשיב") הציע למשיבים האחרים, כי יבוצע מעקב אחר המתلون; ביום 19/10/29 בלילה, חבשו המשיבים 2-1 כובע משטרה לראשם, בעוד המשיב מתצפת על ספסל סמוך לדירת המתلون.
4. המשיבים 2-1 התחזו בשוטרים, טענו כי הם נדרשים לבצע חיפוש סמים בדירה, א Zukן את המתلون בידי, מאחורי גבו. המשיבים 2-1 תחקרו את המתلون, נטלו את אקדחו ותחמושת מתאימה שהיא, כן נטלו המשיבים 2-1 כספים, ארנק, תעוזות ומסמכים ותריסטים גז פלפל שהיה בדירה. לבסוף שחררו את המתلون מאיזוקו, איימו עליו ויצאו מהדירה; בזמן שבו המשיבים 2-1 בדירה, הבחן המשיב בעובר אורח ליד הדירה ואף התריע בפני המשיבים 2-1; בהמשך, יצרו המשיבים 2-1 קשר עם אחר במטרה למכור לו האקדח, קיבלו מקדמה ואף חלקו כספי המקדמה.
5. המשיב 3 חולק בדבר קיומה של תשתיית ראייתית; המשיב 3 מצין כי אכן, זם לנגב את אקדחו של המתلون, יחד עם המשיבים 2-1, אך לא ידע כי תופעל אלומות או איום, ועל כן אין תשתיית המצדיקה לראותות בו כמי שביצע שוד, אף לכואורה. האישום הרاوي, לטעמו, הנה גניבת נכס בתחבוללה; עוד נתען כי המשיב 3 מנוטק מהמודעות הנדרשת לנשיות והובלת הנשך, ועל כן גם ברכיב זה אין בסיס לאישום.
6. ביום 19/12/23 טענו ב"כ המשיב בנושא; תיק החקירה הועבר לעינוי.
7. כידוע בשלב מקדמי זה, אין נדרש אלא לחומר הגולמי; טענות מהימנות, סתיות בדברי עדים, מקום להיליך העיקרי ולא לשלב לכואורי זה (בש"פ 17/1366 **زيدנה נ' מ"י**).

עמוד 1

8. למעשה, לשלב לכוארו זה, באשר למתරחש בתוך דירת המתلون, די להפנות להודעות המתلون מיום 29/10/19, 18/11/19, 7/11/19, 31/10/19.

9. המתلون מתאר כיצד חזר לעבודתו והניח אקדחו בכספת; המתلون מספר כיצד שמע דפיקות, פתח הדלת, וראה שני אנשים עם כובעי שוטרים (הodataה 29/10 שׂו' 21 ואילך). אחד השוטרים אזק אותו (שׂו' 25); המתلون מתאר איך השניים ערכו חיפוש בביתו, לקחו ממנו מכשיר פלאפון (עמ' 2 שׂו' 6), הסירו את איזיקו ויצאו; המתلون מתאר את המשבאים 1-2 (שם, שׂו' 19 ואילך).

10. כלל המשבאים הרחיקו עצם מהARIOעים נשוא האישום בתחילת חקירותיהם; את את הצברו ראיות; בשלב זה או אחר שינו המשבאים גרסאותיהם.

11. ביום 19/2 מסר המשבב 1 בהודעתו, כי המשבב 3 מתכוון "לגנוב נשק מבית של מאבטח ע"י התחזות לשוטרים. דבר שאל אותו אם גם אני רוצה להשתתף... היהה ביןינו שיחה בין גרישא קלציניקוב. והוא אמר לי שמה סיבי סיפר לי אמיתי...". גרישא טען שהוא החביא את זה שם באיזור... וראיתי אקדח אוויר מסווג איירסופט...".

12. המשבב 1 מציין כי מתכווני העבירה הנם סיבי וקלציניקוב (שׂו' 31); המשבב 1 מציין כי מי שהעלה את שם הקורבן הנו סיבי (שׂו' 44 וראה שׂו' 82 בהמשך). המשבב 1 מתאר את סיבי (המשבב 3) ואת גרישא (המשבב 2) הולכים יחד כשהשלל בידי גרישא. (שׂו' 54).

13. המשבב 1 מתאר כי המשבבים 3-2 הם שבחשו כובעי משטרה ונכנסו לבית המתلون (שׂו' 129) ולטענתו גם אחריו השוד ראה את המשבבים 3-2 לבושים כובעי משטרה. המשבב 1 מציין כי המשבב 3 היה מודיע לכך שנלקח אקדח מהמאבטחה (שׂו' 137).

14. ביום 4/12/19 בהודעתו, חזר המשבב 1 על הטענות כי מתכוון השוד הנו סיבי (שׂו' 14) וכי המשבב 3 סיפר לו (למשבב 1) את כל מהלך השוד, לרבות איזוק המתلون, (שׂו' 43 ואילך). המשבב 1 מתאר כיצד המשבבים 3-2 יוצאים יחד מבית המתلون, כשהם נושאים את הנשק, תוך שהמשבב 2 מעדכן את המשבב 3 שהוא הולך להסליק הנשק (שׂו' 51). ראה גם שׂו' 57.

15. בעקבות הודעות המשבב 1, הודיע גם המשבב 2 כי נטל חלק בשוד; המשבב 2 מתאר כיצד המשבבים 2-1 ניגשו לבית המתلون (הodataה 12/8 שׂו' 36 ואילך), הזדהו כשוטרים, אזקו את המתلون, נטלו את ארנקו, פלאפון, והאקדח (שׂו' 62 ואילך).

16. המשבב 2 מציין כי נודע לו דבר כוונת השו מהמשבב 1 אך יוזם האירוע כולו הנו המשבב 3 (שׂו' 96). המשבב 2 מטעים כי המשבבים 3,1,3 נערכו עם תיקי גב, לשם השלל החזוי. לטענת המשבב 2 מסליק הנשק היה המשבב 1

17. ביום 8/12/19 גם המשבב 3 כבר שינה גרסתו; המשבב 3 אישר כי הוא שנתן את המידע למשבבים 2-1 (שׂו' 6, 17, וציפה לקבל את חלקו לגבי הנשק והטלפון (שׂו' 11). המשבב 3 אישר כי הוא שהעלה את שם המתلون (שׂו' 17, 19).

18. המשבב 3 אישר כי המשבבים רראו לו את השלל שנלקח מהדירה (שׂו' 36) ואישר כי אכן הוכנו תיקים לחתת השלל (שׂו' 51). המשבב אישר כי בזמן השוד (כך המשבב עצמו מכנה), ישב על ספסל ותצפת (שׂו' 78), ואף התריע בפני

המשיבים עת התקירב אדם עם כלב; המשיב אישר כי החזיק את התקיר של המשיב 1 והחזיר את התקיר של המשיב 1 (שו' 91).

19. בסיום הودעת המשיב ציין המשיב "השוד הזה היה טעות".
20. ראה גם דוחות עימות בין המשיבים- קסד, קסט (בין המשיב 3 למשיב 1); המשיב 3 מאשר כי ידע למשיבים 2-1 יש איזיקים, וידע כי נלקח נשק מהמתلون (שו' 91, שו' 94, שו' 96).
21. קיימות ראיות נוספות בתיק החקירה, אך לטעמי די באלו לעיל על מנת להקים תשתיית ראייתית לכואורית, ואביהו.
22. מקום בו הוכנו כולל גניבת נשק, מקום בו המשיב נוטל חלק מרכזי בתכנון, משמש כצופה בעת הפעולה, ואף בוחן את השלל, לוקח את תיק המשיב 1 ומוחזר לו, גם אליבא המשיב עצמו (!), התמלאו יסודות עבירות הנשך.
23. אשר לשאלת השוד- סבורני כי גם כאן, לפחות לשלב לכואורי זה, התמלאו היסודות; המשיב ידע על הוכנית וראה את המשיבים 2-1 הופכים עורם ומתחיזים לשוטרים; המשיב ידע כי המשיב 2 נושא עמו איזיקים; ברור לכל ברבי הרבה כי המשיבים 2-1 לא יכנסו לדירה אף כSHORTIM, יבקשו את רכוש המתلون ויצאו עמוסי שלל, בעקבות בקשה.
24. העובדה כי המשיב ידע כי תכנון הפעולה כולל כניסה עם איזיקים, התחזות לשוטרים, מביאה למסקנה מסתברת, גם אם נסיבתי, כי המשיב ידע שהוא שימוש באיזום או באיזוק על מנת שהשלל יונח בידי המשיבים.
25. אמנם, המשיב ציין כי ביקש מיתר המשיבים כי ינהגו במתلون בעדינות, אך בין כך ובין הכרח להפעיל כוח או אלימות, כתוצאה מסתברת המרחק רב. המשיב צפה או צריך היה לצפות כי כובע שוטרים בלבד לא יספיקו והוא יהיה הכרח לשמוע איזום או לאיזוק.
26. להגדרת עבירות שוד בפסקיקה- ראה ת.פ (מר') 18-11-58893 על שלל האסמכאות; ראה שם במילוי הפניות לאמירות הנאים כי מדובר בשוד.
27. בע"פ 5541/11 **רו' אחולאי נ' מ"** נדון מקרה דומה ביותר, בו שלושה התקיחו לאנשי משטרת על מנת לגזול רכוש של אחר; בית המשפט העליון דן בטענות דומות ביותר לאלו שנשמעו כאן, **ומרשיע** השלשה בעבירות שוד; מכלל הרשעה זו שמע אתה בחינת קל וחומר לראיות לכואורה לשלב זה.
28. בית המשפט העליון קבע בפרשת אחולאי כי די בפחד ואווירה מאימת שיוצרים השוטרים המתחיזים (ומפנה לאוירה שיצרו שוטרים במקרה אחר), לא כל שכן פועלות איזוק, על מנת למלא אחר יסודות עבירת השוד.
29. ודוק- המשיב כאן ידע כי המשיבים 2-1 עתדים להתחזות ומכאן בהכרח ידע כי אווירת הפחד תיווצר בלב המתلون; מודיעות זו, עם תכנון מוקדם מצדו הוא, הופכת אותו למבצע במצותו של עבירות שוד, ولو לכואורה
30. אזכיר כי גם מכוח סעיף 3א לחוק העונשין, ניתן לחייב המשיב כאן צפיה כי כניסה שותפי בכוונה לבצע גניבת נשק, סביר כי תפתח לעבירות שוד; לדוגמה דומה לכך (טענת גניבה שהפכה לשוד) - ראה ת.פ (אם) 15-06-23851 מ"נ זרו- גם שם הבהיר הסתיים בהרשותה (ומקל וחומר בשלב לכואורי זה)
31. לטיעון דומה ביותר של "ממתין לחוץ", שטוען כי לא צפה פניו שוד אלא גניבה בלבד- לשלב לכואורי. ראה מת (אם)

21821-06-15 הקובע כי מכוח דיני הציפיה המסתברת, קיימת תשתיית ראייתית לכואירת לעבירות שוד.

32. ראה גם ע"פ 2948 ברזובסקי נ' מ"י; ע"פ 2463 גולשטי נ' מ"י; 3328 אבו חאמד נ' מ"י (אם כי שם נקבע כי אין צורך בהלכת הציפיה אלא מדובר בשותף לכל דבר)

33. על אחת כמה ואמרם הדברים מקום בו המשיב אינם רק הצופה והמתין בחוץ, אלא גם זה שמודיע לטיב הרכוש הצפי להיגנב (נשך), מתכן האירוע והזהות הקורבן, מודיע לקיום של איזיקים והתוצאות לשוטרים, בודק השלול והאקדח לאחר האירוע, לכואורה.

34. אני קובע קיומה של תשתיית ראייתית לכואירת אותה אפוא, בכל המីוחס למשיב 3 בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' בטבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, בהעד
הצדדים.